

Staten at give Afkald paa Skatten. Kunde vi naa saa vidt en Gang, at den overvejende Mængde af det danske Folk indsaa Spiritusdrikningens Skadelighed og fordrede Forbud, saa vilde vi ogsaa komme til at staa paa et økonomisk Standpunkt, der vilde forudsætte en saadan Skatteevne hos den almindelige Befolkning, at den meget let vilde kunne yde Erstatning for Tabet ved Spiritusskattens Bortfald, og saa vilde, som det ogsaa er blevet sagt, de Millioner i Udgift, som Drikkeriet aarlig forvolder os, svinde væk, og Staten vilde — som den ærede sidste Taler sagde med fuld Ret — være i højeste Grad interesseret i, at Spiritusen ikke længere var her i Landet, trods al Tale om den Interesse og trods alt Hensyn til den Interesse, der er i Spørgsmaalet om Skat eller ikke Skat paa Spiritus. Det er ogsaa en af mine Grunde til, at jeg kan være med til at stemme for disse Skattelovforslag. Selv om jeg ikke tillægger dem nogen stor moralsk Betydning i og for sig, tror jeg dog, at de ville være en Støtte for vort Arbejde for Indskrænkning af Drikkeriet, en Støtte for vort Arbejde for at oplyse Befolkningen. Naar jeg arbejder for denne Sag, vil jeg, samtidig med at jeg søger at overbevise Befolkningen om, at den er daarlige tjent med at have med Spiritus at gøre, fordi det i saa mange Retninger er ødelæggende, tillige kunne anføre følgende Grund: Det er saa økonomisk at smide Penge væk til Varer, paa hvilke der i den Grad er en Overpris, der ikke staa i noget som helst Forhold til den Betydning og den Værdi, de have. Det er min Overbevisning, at det skal kunne støtte os i vort Arbejde for Ædruelighedens Fremme og for Afholdssagens Fremme, at vi kunne gøre dette gældende overfor Folk og faa dem til at indse, hvor ufornuftigt det er at smide en saa urimelig Masse Millioner væk til Varer, som have saa overordentlig ringe Betydning og Værdi.

Nu er der imidlertid kommet et andet Moment ind i Agitationen mod Lovforslaget om Ølskatten, nemlig det, som blev fremhævet af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) forleden Dag, da han gjorde gældende, at en af Følgerne af dette Lovforslag var den, at det vilde ødelægge denne blomstrende danske Industri paa Ølproduktionens Omraade. Det ærede Medlem fremkom da med nogle Paastande, som forbavsede mig i allerhøjeste Grad. Han sagde nemlig — i Tilsvar til den højtærede Finansminister, som havde talt om, at det altid havde været et Raab fra Industriens Side, naar Talen var om Skat-

tepaalæg, at nu vilde vi ødelægge den, men det havde ingen Betydning, og det havde ogsaa i sin Tid været fremme fra Bryggeriernes Side under Behandlingen af den første Ølskattelov —, at det ikke var Tilfældet, og at da vi i 1890—91 forhandlede om og vedtog den første Ølskat, var Spørgsmaalet om, hvorvidt den vilde skade Industrien, slet ikke fremme. For at bevise det anførte det ærede Medlem det daværende Medlem fra Køge, Hørup, og nævnede, hvorledes han havde profeteret Øllets rivende Strøm ud over Befolkningen, at det vilde gaa ud og indtage det hele Land, og at Skatten vilde vokse med Tusinder og atter Tusinder, med Millioner og atter Millioner Aar for Aar. Det er meget rigtigt, det gjorde det ærede Medlem fra Køge, Hørup, den Gang; han fortalte os, at i Løbet af nogle Aar vilde Øllet have bredt sig saa meget, at det vilde indbringe 10 Mill. Kr., saa at den daværende Finansminister, hvis han levede saa længe, vilde faa 4 Mill. Kr.s Overskud af de Love, som den Gang vare fremme. Skade for Statskassen, at Hørup ikke den Gang havde Spaadommens Evne, for saa havde vi ikke den Dag i Dag haft nødig at ty til nye Skatter, thi Ølskatten vilde efter hans Profeti have været i Stand til at dække hele vort Underskud og raade Bod paa al vor Elendighed. Det var ganske vist, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) sagde, de Udtalelser, som Hørup den Gang kom med, men det ærede Medlem vil rimeligvis ogsaa have lagt Mærke til, at Hørup i allerhøjeste Grad fordømte Ølskatteloven ud fra det Synspunkt, at den vilde lægge Bryggerierne Hindringer i Vejen paa Grund af disse forfærdelige Bestemmelser, som han i lange Taler fortalte os om: Lovbestemmelser, Straffebestemmelser, Kontrolbestemmelser, alt det vilde komme til at ligge Bryggerierne til Last og være dem en stor Hindring i Udøvelsen af deres Arbejde. Det har det ærede Medlem rimeligvis ogsaa læst; men man skulde tro, at han ogsaa havde læst de Forhandlinger, som bleve førte fra anden Side, og det har han sikkert ogsaa; men saa forstaaer jeg ikke det ærede Medlems Dristighed til at komme med saadanne Udtalelser som dem, han fremsatte. Jeg vil blot fremføre nogle enkelte Udtalelser af Christoffer Høge, der den Gang stod som en af Ordførerne for Modstanden mod Ølskatten, angaaende denne Skats Betydning for Industrien. Han sagde om Skattens Virkninger overfor Producenterne, det vil sige Bryggerierne og alle de Indu-